

der. Det er ikke lykkedes. Jeg ved ikke, om det vil lykkes i dette Ting, men jeg vil dog henlede Opmærksomheden paa, at det burde forsøges.

la Cour: Jeg skal ikke komme ind paa almindelige Betragtninger over dette Lovforslag; jeg kan i alt væsentligt tiltræde dem, der ere fremsatte at det 2det kongevalgte Medlem (Goos), af det ærede 4de Medlem for 7de Kreds (Rottbøll) og den ærede Taler, som nu satte sig. Der er jo ikke Tvivl om, at dette Lovforslag vil medføre meget store pekuniære Udgifter, men der skulde heller ikke være Tvivl om, at dersom det lykkes at faa fremskaffet rigtig gode Hjem og gode Mænd til at staa i Spidsen for disse Opdragelsesanstalter, saa ville de Penge, som udgives, blive udgivne paa en rigtig god Maade og ville give et stort Udbytte og medføre et stort Gode for Samfundet i dets Helhed. Men naar jeg betragter de Udgifter, som Lovforslaget kræver, saa ser jeg dem dels fremkomme ved privat Initiativ og dels paalagte Kommunerne og Staten. Min Tanke har da været: Mon det Forhold, som her er fastsat imellem de forskellige Faktorer — ja, det private Initiativ kan man naturligvis ikke paalægge en bestemt Pengesum, men jeg tænker altsaa paa de andre Faktorer —, som skulle yde Bidrag, er rigtigt, mon Fordelingen er hensigtsmæssig, mon det virkelig forholder sig saaledes, at den her foreslaaede Ordning er den heldigste Maade at ordne Sagen paa? Kommunerne ere jo oven i Købet delte i to Klasser, nemlig Opholdskommunerne og Forsørgelseskommunerne; der er altsaa to forskellige Kommuner, hvor imellem Udgifterne skulle fordeles. Og jeg vil sige, at dersom en lille Landkommune bliver saa uheldig stillet, at den faar flere af disse Børn indenfor sine Grænser, saa vil den Sum, som en saadan Landkommune efter Lovforslaget kommer til at udrede, ikke blive saa ganske ubetydelig i Forhold til den Skatteevne, der er. Var der da ikke nogen Grund til for Landets Vedkommende at fordele Byrderne mere efter Amtskommunerne og maaske mindre efter Opholds- og Forsørgelseskommunerne? Det er blot denne Henstilling, jeg vil gøre til det ærede Udvalg, som bliver nedsat: om det er det rette Forhold, som netop har fundet sit Udtryk i Lovforslagets Ord her med Hensyn til Fordelingen, eller om der ikke kunde være en hensigtsmæssigere

og særlig for Kommunerne lempeligere Maade at ordne Fordelingen paa.

Reedtz-Thott: Jeg kan i det hele og store slutte mig til de Ytringer, som ere faldne om dette Lovforslag. Der er kun et enkelt Punkt, som jeg gerne vilde have frem her ved denne Behandling. Der er i Lovforslagets § 28 foreslaaet, at der for de særlig vanskelige Børn oprettes Opdragelsesanstalter af Staten. Dette mener jeg kan være ganske gavnligt, og jeg indrømmer, at det maaske ikke er saa let for det private Initiativ at oprette saadanne Anstalter. Men noget andet er det, naar man derefter bestemmer, at hvis i øvrigt det fornødne Antal Opdragelsesanstalter ikke ad anden Vej oprettes, sørger Staten for deres Tilvejebringelse. Det vil altsaa sige, at man giver en ganske almindelig Bemyndigelse for Staten til paa ethvert Punkt, naar der skulde være Anledning til at oprette flere saadanne Anstalter, saa at bygge dem: Jeg mener naturligvis, at det er rigtigt, at der bliver bygget saadanne to Anstalter; som ere nævnte i § 28, nemlig en for Drengene og en for Piger, Anstalter, som paa en Maade kunne være Modeller; men her ved denne Lov, allerede paa dette Tidspunkt at gribe saaledes ind, at man for al Fremtid lægger hele Opførelsen af saadanne Anstalter i Regeringens Haand, finder jeg ikke, der er nogen Anledning til. Jeg mener, at man ved denne Lov helst bør vedtage at bygge et Par saadanne Anstalter, og hvis der saa skulde blive Anledning til at bygge flere, vil det være rimeligt, at det blev Lovgivningsmagten, som til den Tid kunde tale om denne Sag.

Justitsministeren (Alberti): Jeg har al Grund til at takke det høje Ting for den imødekommende Holdning, der fra alle Sider er bleven indtaget lige overfor det foreliggende Lovforslag, og som giver grundet Haab om, at det kan lykkes endnu i denne Rigsdagssamling, trods den langt fremrykkede Tid, hvori det kommer til det høje Ting, at faa det gennemført og ophøjet til Lov. Selvfølgelig kan der paa enkelte Punkter fra den ene eller den anden Side være Indvendinger at gøre imod den Form, hvori Lovforslaget nu foreligger. Lovforslaget er jo oprindelig udarbejdet af den nedsatte Kommission; derefter er det blevet ændret af Justitsministeriet inden dets Fremkomst i det andet Ting, og endelig er det blevet ændret i det andet Ting.